

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6972

гр. София, 15.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 15.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **7780** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на Б. А. Я., с адрес: [населено място], ул. „258-ма“ № 13, подадена чрез адв. Д. Д., против неназована заповед на Главния архитект на Столична община, издадена по административна преписка № САГ23-ТК00-1347/2023 г., за премахване на строеж на адрес: [населено място], район „С.“, ул. “258-ма” № 13, представляващ единствено жилище на жалбоподателката и нейното семейство. С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на обжалвания акт.

Като е приел, че при постъпването на жалбата искането е било нередовно, тъй като не е обозначен обжалваният административен акт, чието изпълнение се иска да бъде спряно, с разпореждане от 14.08.2023 г. съдът е оставил производството по делото без движение, като на жалбоподателя е даден срок до 10,00 ч. на 15.08.2023 г. да посочи на коя, неназована от него заповед на Главния архитект на Столична община, иска спиране на предварително изпълнение. С разпореждането са указани и неблагоприятните последици от неизпълнение на указанията в срок, а именно че искането за спиране на предварителното изпълнение ще бъде оставено без разглеждане, а производството по искането ще бъде прекратено.

Отделно от това, съдът е констатирал, че издаденият на основание чл.225а, ал.1 във вр.с чл.225, ал.2, т.2 във вр.с чл.223, ал.1, т.8 от Закона за устройство на територията административен акт не е от посочените в нормата на чл.217, ал.1 от ЗУТ категории актове, по отношение на които е допуснато предварително изпълнение по силата на закона. Съгласно процесуалната разпоредба на чл.166, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс оспорването спира изпълнението на обжалвания административен акт. Ето защо, на жалбоподателя са дадени указания и да уточни поддържа ли искането за спиране на предварителното изпълнение на

неназования от него административен акт и в случай на положителен отговор – от какво произтича правният му интерес да иска спиране предварителното изпълнение на този акт.

Съобщение с горното съдържание е връчено на посочения в жалбата съдебен адрес на 14.08.2023 г.

Съдът намира, че искането следва да се остави без разглеждане, като основанията за това са следните:

В определения от съда срок, а и до момента на постановяване на настоящия съдебен акт, нередовностите на искането не са отстранени, като не е индивидуализиран обжалваният административен акт, чието изпълнение се иска да бъде спряно.

Следва да се има предвид, че според чл. 60, ал. 6 АПК жалбата срещу допуснатото предварително изпълнение на административния акт, а според чл. 166, ал. 3 АПК - искането за спиране изпълнението на акта, се разглеждат незабавно в закрито заседание. Законът и в двата случая предвижда бързина на постановяване на съдебния акт, с оглед максимална защита интересите на жалбоподателя, поради което съдът се произнася с определение въз основа на данните от преписката и евентуално приложените от жалбоподателя доказателства. Поради неизпълнение на дадените указания в срок нередовното искане, чиито нередовности са останали неотстранени, за което жалбоподателят изрично е уведомен, следва да се остави без разглеждане.

На следващо място, както се посочи, издаденият на основание чл.225а, ал.1 във вр. с чл.225, ал.2, т.2 във вр. с чл.223, ал.1, т.8 от Закона за устройство на територията административен акт за премахване на незаконен строеж не е от посочените в нормата на чл.217, ал.1 ЗУТ категории актове, по отношение на които е допуснато предварително изпълнение по силата на закона. По силата на чл.166, ал.1 АПК оспорването спира изпълнението на обжалвания административен акт, т.е., със сезирането на съда с жалба срещу заповедта изпълнението на последната е спряно по силата на закона до момента на влизане в сила на съдебния акт, който ще бъде постановен по делото. Обжалваната заповед не е от категорията административни актове, чието оспорване не спира изпълнението, а спрямо нея не е допуснато и предварително изпълнение с нарочно разпоредба по реда на чл.60, ал.1 АПК. Ето защо, в случая важи общата разпоредба на АПК и нарочно спиране изпълнението на оспорената заповед не се налага, то е спряно по силата на АПК. След като изпълнението на административния акт към настоящия момент е спряно по силата на закона, безпредметно се явява разглеждането на отправеното от жалбоподателя искане това да стори съдът. Въпреки дадените изрични указания жалбоподателят не уточни от какво произтича правният му интерес да иска спиране предварителното изпълнение на този акт. В случая с подаването на жалбата нейният подател е постигнал преследваната от него цел заповедта да не се изпълнява и същият няма правен интерес да иска нарочно спиране на вече спряното изпълнение на заповедта.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането за спиране на предварително изпълнение, направено с жалбата на Б. А. Я., с адрес: [населено място], ул. „258-ма“ № 13, подадена чрез адв. Д. Д., против неназована заповед на Главния архитект на Столична община, издадена по административна преписка № САГ23-ТК00-1347/2023 г., за премахване на строеж на адрес: [населено място], район „С.“, ул. “258-ма” № 13.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: